

Presentatiemodel STOP/TPOD

Versie 0.98-kern

Geonovum

Datum 10 September 2019

Colofon

Documentnaam Presentatiemodel STOP/TPOD

Versie 0.98-kern

Projectnaam Standaard Officiële Publicaties met specifieke toepassing voor OW-be-

sluiten

Projectnummer PR33

Contactpersoon Sandra van Wijngaarden

Auteur(s) DSO Project 33

Wijzigingshistorie

Datum	Door	Wijziging
20-12-2018	GVP	Opgeleverde versie v0.97
19-7-2019	GVP	Onderwerp(groep) is uit het document geschrapt. (Ivm ontwikkeling van gebiedsaanduiding in IMOW).
19-7-2019	GVP	Tekst aangepast met inachtname van de geharmoniseerde begrippen en opmerkingen uit publieke consultatie versie 0.97
19-7-2019	GVP	Tekst over referentieondergronden uit het document geschrapt. Deze teksten schepten verwarring bleek uit de publieke consultatie van versie 0.97.
19-7-2019	GVP	Principe van annoteren – symboliseren – presenteren is toegevoegd
24-7-2019	FJP	Delta omgezet naar 0.98 Beta. Daarnaast Omgevingsdocument vervangen door OW-besluit. En tekstuele omissies gerepareerd. Bijlage 11 tijdelijk op p.m. gezet.
29-7-2019	FJP	Bijbehorende Symbolisatiebibliotheek v0.98-Beta in xlsx-formaat en het afgeleide SLD-formaat zijn opgenomen in de totaal set t.b.v. het Presentatiemodel. De Symbolisatietabellen van de presentatie-entiteiten zijn in deze versie niet opgenomen i.v.m. de discussie rondom de inhoud van de onderliggende waardelijsten.
29-7-2019	FJP/TN	Figuren met voorbeelden van de symbolisatiemethode aangepast.
1-8-2019	FJP/GVP	Opgeleverde versie v0.98-beta

3-9-2019	GVP	Structuur van het document is aangepast: Splitsing Presentatiemodel STOP & Presentatiemodel TPOD.
3-9-2019	GVP	Paragraaf 2.2 en 2.3 over symboliseren zijn toegevoegd.
10-9-2019	GVP/FJP	Opgeleverde versie 0.98-kern

Inhoud

1	Inleidin	g	6
	1.1 Lees	wijzer	7
P	resentati	emodel TPOD	8
2	Principe	s van symbolisatie bij presentatie in kaartbeeld	9
	2.1 Het p	principe van annoteren – symboliseren – presenteren	9
	2.1.1	Annoteren	9
	2.1.2	Waardelijsten	9
	2.1.3	Symbolisatietabellen	10
	2.2 Sym	boliseren met de symboolcode	12
	2.3 Sym	boliseren en het IMOW-UML-diagram	16
3	Symboli	satiemethoden	19
	3.1.1	De standaard presentatie	19
	3.1.2	De afwijkende presentatie	20
	3.1.3	Presentatie op een specifieke kaart	22
	3.1.4	Werkingsgebieden	23
	3.2 Princ	ipe voor de functionele presentatie in kaartbeeld	24
Pi	resentati	emodel STOP	25
4	Principe	es voor presenteren van besluit en regeling	26
	4.1 Geog	grafische informatieobjecten presenteren	26
	4.1.1	Noemer	27
	4.2 Werk	xingsgebieden presenteren	30
5	Principe	s van tekstpresentatie	32
	5.1.1	Principe voor de functionele presentatie van teksten	32
	5.1.2	Tekstpresentatie voor teksten met een artikelstructuur	34
	5.1.3	Tekstpresentatie voor teksten met een vrijetekststructuur	35

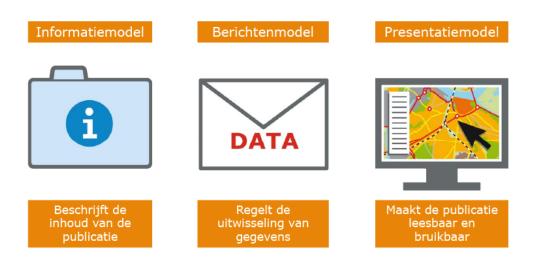
)	Wijzigin	gsbesluiten presenteren	36
	6.1 Meth	odiek voor het presenteren van wijzigingen in besluiten	36
	6.2 Wijzi	gingen in tekst presenteren	36
	6.3 Wijzi	gingen van geometrie presenteren	38
	6.3.1	De inhoud van een bestaande geografisch informatieobject wijzigt	39
	6.3.2	Het hele geografisch informatieobject wordt vervangen	40
	6.3.3	Het geografisch informatieobject wordt vervangen door een nieuw geografisch informatieobject met een andere noemer	41

1 Inleiding

De inhoud van een (Omgevingswet)besluit dient kenbaar te zijn daarom dient een (Omgevingswet)besluit niet alleen machineleesbaar te worden aangeboden, maar is ook een voor de mens te interpreteren weergave noodzakelijk. Uitgangspunt is dat de raadpleger tekstfragmenten (regeltekst of teksten met een vrijetekststructuur) en de corresponderende werkingsgebieden overzichtelijk kan interpreteren.

Het presentatiemodel richt zich op de mensleesbare vorm van het presenteren. Onder presenteren wordt verstaan; het weergeven, visualiseren van de inhoud van een besluit in een voorgedefinieerde vorm (gebruik van symbolen, kleur, lijndikte, arcering karakterset) conform een afgesproken standaard. Het presentatiemodel beschrijft daarbij de wijze van presentatie van tekst en geometrie van werkingsgebieden (als geo-informatieobject vastgelegd).

Het presentatiemodel is één van de drie onderdelen van de STandaard Officiële Publicaties (STOP) en specifieke ToepassingsProfielen Omgevingsdocumenten (TPOD):

Figuur 1: Het presentatiemodel is één van de drie onderdelen van de STOP/TPOD standaard

Het presentatiemodel kan gebruikt worden bij:

- Officiële publicatie van een besluit
- In het Omgevingsloket (DSO-viewer)
- Een eigen vorm: publicatie of viewer op een eigen website van bevoegd gezag.

1.1 Leeswijzer

Om een besluit, specifiek een Omgevingswetbesluit, op een mensleesbare manier te presenteren zijn de STandaard Officiële Publicaties (STOP) én STandaard Officiële Publicaties met Toepassings-Profielen voor OmgevingsDocumenten (TPOD) van toepassing. Tot en met de vorige versie werd het presentatiemodel in één document beschreven. In de huidige versie is een scheiding aangebracht en is het document in twee delen verdeeld: presentatiemodel TPOD en presentatiemodel STOP. De principes voor presentatie zijn toegedeeld aan de standaard waar ze onder vallen, maar zullen wel in samenhang moeten worden toegepast.

Het presentatiemodel TPOD beschrijft de principes van presentatie in een kaartbeeld. In hoofdstuk 2 wordt het principe van annoteren, symboliseren en presenteren beschreven. Er zijn verschillende symbolisatiemethoden, deze zijn in hoofdstuk 3 beschreven. In hoofdstuk 4, 5 en 6 zijn principes beschreven van de STOP standaard: dit zijn in hoofdstuk 4 de presentatie van geografische informatieobjecten, noemer en werkingsgebieden. Hoofdstuk 5 gaat over tekstpresentatie. Hoofdstuk 6 gaat specifiek over het presenteren van wijzigingsbesluiten.

Presentatiemodel TPOD

2 Principes van symbolisatie bij presentatie in kaartbeeld

Dit hoofdstuk legt de methodiek uit van weergave van locaties en waarden in een kaartbeeld. Het presentatiemodel wil grote complexiteit voorkomen en toch de nodige flexibiliteit bieden in vormgeving. Het uitgangspunt voor de mensleesbare presentatie van locaties is dat gebruik gemaakt wordt van de annotatie met IMOW-objecten (activiteit, gebiedsaanwijzing, omgevingswaarde, omgevingsnorm), waardelijsten en symbolisatietabellen: ofwel de inhoudelijke annotatie is bepalend voor de symboliek (kleur/arcering) waarmee een locatie wordt weergegeven.

2.1 Het principe van annoteren – symboliseren – presenteren

2.1.1 Annoteren

Onder annoteren verstaan we het toevoegen van gegevens aan (onderdelen van) besluiten en regelingen, gegevens die die besluiten en regelingen machineleesbaar maken. Dit zorgt er voor dat het besluit of de regeling gestructureerd bevraagbaar is en dat werkingsgebieden en andere gegevens op een kaart weergegeven worden. Het annoteren helpt ook bij het verbinden van toepasbare regels, oftewel vragenbomen, aan regels met werkingsgebieden. De gegevens die bij het annoteren worden toegevoegd worden niet in de voor de mens leesbare tekst weergegeven. Voor degene die dat wil zijn ze wel terug te vinden. ¹

Teksten (bijvoorbeeld regels) in een omgevingsdocument zijn via een inhoudelijk annotatie voorzien van een IMOW-object en gekoppeld aan een locatie, voorzien zijn in ieder geval: activiteit, gebiedsaanwijzing, omgevingswaarde, omgevingsnorm. Met locatie, een geometrisch afgebakend gebied, wordt vastgelegd waar de tekst en de inhoudelijke annotatie van toepassing is.

Locaties moeten op een mensleesbare wijze gepresenteerd kunnen worden (in een digitale kaartviewer). Het uitgangspunt voor de weergave van locaties van IMOW-objecten (activiteit, gebiedsaanwijzing, omgevingswaarde, omgevingsnorm) is dat de inhoudelijke annotatie bepaalt met welke symboliek (kleur/arcering) een locatie in een kaartbeeld wordt weergegeven. Hiervoor worden groepen met waardelijsten en symbolisatietabellen gebruikt.

2.1.2 Waardelijsten

Een waardelijst is een collectie van waarden die gebruikt kunnen worden bij het annoteren. Bij veel attributen van annotaties hoort een waardelijst met vooraf gedefinieerde waarden.

¹ Meer informatie over het annoteren van omgevingsdocumenten met IMOW-objecten in beschreven in de TPODs

Waardelijsten zijn er in twee vormen: gesloten waardelijsten en open waardelijsten. In de toepassingsprofielen voor de omgevingsdocumenten wordt daar het volgende mee bedoeld:

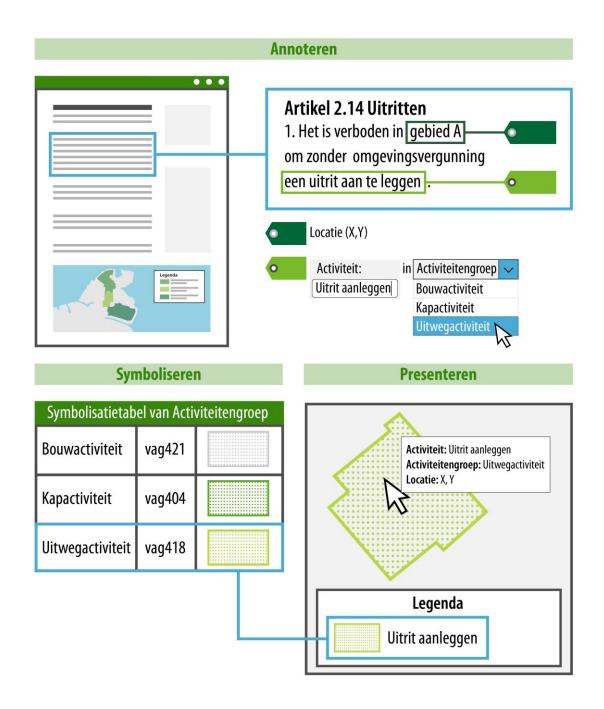
- gesloten waardelijst: een lijst met vooraf gedefinieerde waarden waaruit gekozen moet worden. Deze waardelijst wordt centraal beheerd en kan alleen beheermatig gewijzigd worden, aangezien een wijziging direct effect heeft op de werking van en functionaliteiten van de applicaties van DSO-LV en LVBB;
- open waardelijst: een lijst met vooraf gedefinieerde waarden. Wanneer de gewenste waarde op de waardelijst voorkomt, wordt die gebruikt. Als de gewenste waarde niet op de waardelijst voorkomt, wordt door het bevoegd gezag een eigen waarde gedefinieerd. Deze waarde wordt niet aan de waardelijst toegevoegd.

Voor de presentatie van gegevens in een kaartbeeld maken we gebruik van de waarden die voorkomen op de gesloten waardelijsten. Dit zijn de IMOW-objecten die gekoppeld zijn aan een locatie: activiteit, gebiedsaanwijzing, omgevingswaarde, omgevingsnorm. Deze objecten kennen allemaal categorieën; deze categorieën noemen we groepen. Deze groepen worden gebruikt voor het presentatie op de kaart en zijn opgenomen in gesloten waardelijsten. Er is dus aan elke waarde in de open waardelijst een bepaalde waarde gekoppeld uit een gesloten waardelijst.

2.1.3 Symbolisatietabellen

Een symbolisatietabel is de koppeling die gebruikt wordt bij de presentatie van een locatie en waarden in een kaartbeeld. In de symbolisatietabel zijn afspraken vastgelegd over de symboliek waarmee een IMOW-object wordt gepresenteerd. Het mechanisme koppelt de waarde uit een gesloten waardelijst aan de bijbehorende, afgesproken, symboolcode. De symboolcode is bepalend voor de stijl waarmee het object op de kaart wordt gepresenteerd, want bij elke symboolcodes hoort een specifieke symboliek. In de symbolisatiebibliotheek zijn alle symboolcodes en de bijbehorende symboliek, inclusief specificaties, opgenomen die door STOP/ TPOD worden gebruikt met de bijbehorende symboliek en de specificaties daarvan.

In figuur 2 wordt dit principe op conceptuele wijze en met een voorbeeld geïllustreerd. In dit voorbeeld wordt in de tekst van artikel 2.14 een annotatie gemaakt van de activiteit 'uitrit aanleggen'.

Figuur 2: Principe van annoteren, symboliseren en presenteren bij presenteren van locaties op de kaart

Een activiteit is een IMOW-object met een open waardelijst. Bij activiteit hoort ook een activiteit tengroep met een gesloten waardelijst. De activiteit 'uitrit aanleggen' valt onder de activiteitengroep 'Uitwegactiviteit'.

In de symbolisatietabel van activiteitengroep is voor 'Uitwegactiviteit' vastgelegd dat daarvoor symboolcode 'vag418' wordt gebruikt bij de standaard presentatie. Dat wil zeggen dat activiteit

'uitrit aanleggen' met activiteitgroep 'uitwegactiviteit' in de kaart wordt weergegeven als een vlak met een groene rand en een groen gestippelde vlakvulling.

In het toepassingsprofiel van een omgevingsdocument wordt bepaald welke annotaties van IMOW-objecten er van toepassing zijn in dat type omgevingsdocument en er is voor deze IMOW-objecten bepaald welke waardes er voorkomen in de groepen (met de gesloten waardelijsten) en het heeft een bijbehorende symbolisatietabel.

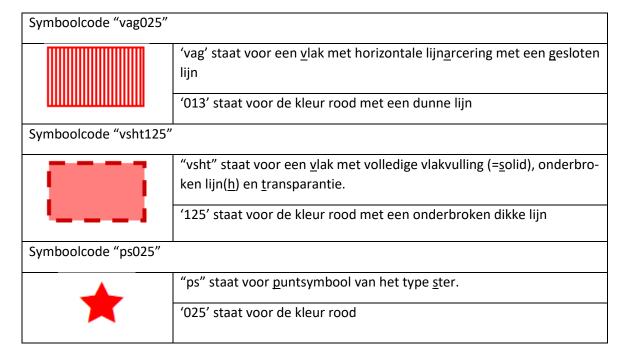
De symbolisatietabel wordt gebruikt bij de standaardpresentatie. Het bevoegd gezag kan, als het dat wenselijk vindt, afwijken van de standaardpresentatie en een eigen symbolisatie kiezen. Deze symbolisatiemethoden worden in hoofdstuk 3 nader toegelicht.

2.2 Symboliseren met de symboolcode

De STOP/TPOD standaard maakt in het presentatiemodel gebruik van symboolcodes voor de presentatie van objecten op de kaart. Daardoor is het niet nodig om specificaties voor de weergave van het object, mee te leveren. De symboolcode is voldoende om de stijl voor de presentatie aan het object te koppelen. De symboolcode is namelijk bepalend voor de stijl waarmee het object op de kaart wordt gepresenteerd, want bij elke symboolcode hoort een specifieke symboliek.

Een paar voorbeelden:

Symboolcode "vag013"	
	'vag' staat voor een <u>v</u> lak met horizontale lijn <u>a</u> rcering met een <u>g</u> esloten lijn
	'013' staat voor de kleur paars met een dunne lijn
Symboolcode "vsht113"	
	"vsht" staat voor een vlak met volledige vlakvulling (=solid), onderbro-
	ken lijn(<u>h</u>) en <u>t</u> ransparantie.
	'113' staat voor de kleur paars met een onderbroken dikke lijn
Symboolcode "ps013"	
_	"ps" staat voor <u>p</u> untsymbool van het type <u>s</u> ter.
	"013" staat voor de kleur paars

Figuur 3: Bij elke symboolcode hoort een specifieke symboliek

Alle symboolcodes die gehanteerd kunnen worden binnen de STOP/TPOD standaard en de bijbehorende symboliek zijn opgenomen in de symbolisatiebibliotheek STOPTPOD. Daarin zijn ook alle specificaties van deze symboliek opgenomen. Zo is in de symbolisatiebibliotheek bijvoorbeeld terug te vinden dat de Color-hex code van de kleuren die horen bij de symboolcodes van de voorbeelden die hierboven zijn gegeven is #ff0000 voor de rode kleur van vag025, vsht125 en ps025. #9b32cd voor de paarse kleur van vag013, vsht113 en ps013.

3	Vlak symbolen (zonder transparantie	met een gesloten zwarte	lijn)			
	Description					
		Vlak zonder transparantie	Vlak zonder transparantie	Vlak zonder transparantie	Vlak zonder transparantie	Vlak zonder transparant
		met een gesloten lijn	met een gesloten lijn			
T						
	Example					
	SymbolName	vsg001	vsg002	vsg003	vsg004	vsg005
	FeatureType name	Locatie	Locatie	Locatie	Locatie	Locatie
	Filter	tpod:symbool = vsq001	tpod:symbool = vsq002	tpod:symbool = vsq003	tpod:symbool = vsq004	tpod:symbool = vsq00
	Geometry	geometrie	geometrie	geometrie	geometrie	geometrie
	ReferenceScale	1000	1000	1000	1000	1000
	MinScale	500	500	500	500	500
3	MaxScale	10000	10000	10000	10000	10000
1	LayerName					
	Fill - fill	#ebf0d2	#d2ffa5	#b45fd2	#64aa2d	#ffc8be
	Fill - fill-opacity					
	Fill - GraphicFill - Size					
	Fill - GraphicFill - Opacity		 	<u> </u>		
			-	+		
	Fill - GraphicFill - Rotation		#200004			
	Stroke - stroke	#000001	#000001	#000001	#000001	#000001
	Stroke - stroke-width	[1	1	1	1	1
	Stroke - stroke-opacity	1	1	1	1	1
I	Stroke - stroke-dasharray	`	,	,	`	
	Stroke - stroke-linecap					
	Stroke - stroke-linejoin	round	round	round	round	round
	Stroke - dashoffset	Tourid	Todila	Tourid	Tourid	Tourid
				-		
	Displacement			<u> </u>		
	PerpendicularOffset					
1						
	Vlak symbolen (zonder transparantie					
	Description	Vlak zonder transparantie		Vlak zonder transparantie	Vlak zonder transparantie	Vlak zonder transparan
4		met een gesloten lijn	met een gesloten lijn			
	Foreste					
	Example					
5						
	0 1 111	101	400	400	404	405
	SymbolName	vsg101	vsg102	vsg103	vsg104	vsg105
	FeatureType name	Locatie	Locatie	Locatie	Locatie	Locatie
	Filter	tpod:symbool = vsg101	tpod:symbool = vsg102	tpod:symbool = vsg103	tpod:symbool = vsg104	tpod:symbool = vsg10
1	Geometry	geometrie	geometrie	geometrie	geometrie	geometrie
	ReferenceScale	1000	1000	1000	1000	1000
	MinScale	500	500	500	500	500
	MaxScale	10000	10000	10000	10000	10000
		10000	10000	10000	10000	10000
	LayerName	#-1-40-40	# 1044-5	#5.45540	#0404	###-Db
	Fill - fill	#ebf0d2	#d2ffa5	#b45fd2	#64aa2d	#ffc8be
6						
	Vlak symbolen (Vlak met forward lijn					
	Description	Vlak met forward	Vlak met forward	Vlak met forward	Vlak met forward	Vlak met forward
9		lijnarcering met een	lijnarcering met een	lijnarcering met een	lijnarcering met een	lijnarcering met een
						7//////////
		7////////				V////////
	Example					
	Example					
	Example					
	Example					
0	Example SymbolName	yaq201	vaq202	vaq203	vaq204	vaq205

Figuur 4: Dit is een afbeelding van een extract uit de symbolenbibliotheek.

Van deze symbolisatiebibliotheek is tevens een technisch afgeleide vertaling gemaakt in SLD-formaat. Voor de symbolenbibliotheek wordt verwezen naar:

- 'Symbolisatiebibliotheek STOPTPOD_v0.98-kern.xlsx' en
- 'SLD_Symbolenbibliotheek_STOPTPOD_v0.98-kern.xml'²

De symboolcode is een zogenaamde enkelvoudige code, dat wil zeggen dat er maar 1 code is voor de complete symboliek. De opsteller van het omgevingsdocument bepaalt zelf welk symbool voor een bepaald IMOW-object gebruikt wordt, maar zal wel een keuze moeten maken uit de symbolen uit de STOP/TPOD standaard. Bij de 'standaard presentatiemethode' wordt gebruikt gemaakt van de symbolisatietabel waarin afspraken zijn vastgelegd over de symboliek waarmee een

² zie https://www.geonovum.nl/geo-standaarden/omgevingswet/STOPTPOD

IMOW-object wordt gepresenteerd. Het mechanisme koppelt de groepwaarde aan de bijbehorende, afgesproken, symboolcode uit de STOP/TPOD standaard. Dit wordt beschreven in paragraaf 3.1.1; de standaard presentatie. Het bevoegd gezag kan, als het dat wenselijk vindt, afwijken van de standaardpresentatie en een eigen symbolisatie kiezen en dan een specifieke symboolcode meeleveren. Dit wordt beschreven in paragraaf 3.1.2; de afwijkende presentatie.

Idealisatie

Idealisatie is de manier waarop de begrenzing van locatie geïnterpreteerd moet worden en door het bevoegd gezag bedoeld is. De begrenzing kan exact bedoeld zijn of indicatief. Idealisatie zou gebruikt kunnen worden bij de presentatie van objecten op de kaart. Dat kan bereikt worden door voor objecten waarvan de begrenzing exact bedoeld is, symboolcodes uit de symbolisatiebibliotheek STOPTPOD te kiezen met een gesloten lijn en voor objecten waarvan de begrenzing indicatief bedoeld is te kiezen voor een symboolcode die correspondeert met een onderbroken lijn, zie figuur 5.

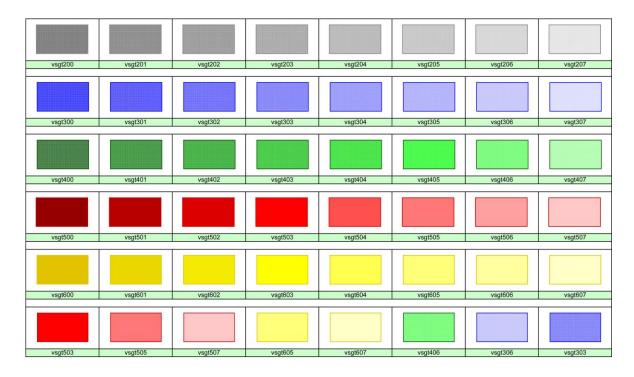
8	Ide	ealisatie exact
Omgevingsnormgroep	Symboolcode	Weergave
geluid	vog003	
maatvoering bouwen	vog000	
luchtkwaliteit	vog029	
parkeren	vog019	
overig	vog030	
water	vog028	

Idealisatie indicatief				
Symboolcode	Weergave			
voh003				
voh000	[]			
voh029				
voh019				
voh030				
voh028				

Figuur 5: Symbolisatietabel voor omgevingsnormgroep met idealisatie

Normwaarden

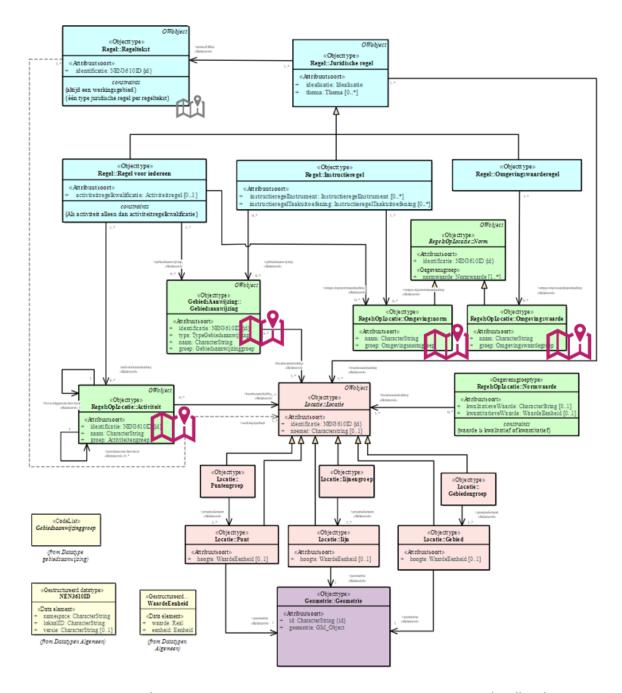
In de symbolisatiebibliotheek STOPTPOD zijn ook kleur verlopen opgenomen om ranges van normwaarden te kunnen verbeelden.

Figuur 6: Kleur verlopen in de symbolisatiebibliotheek voor ranges van normwaarden

2.3 Symboliseren en het IMOW-UML-diagram

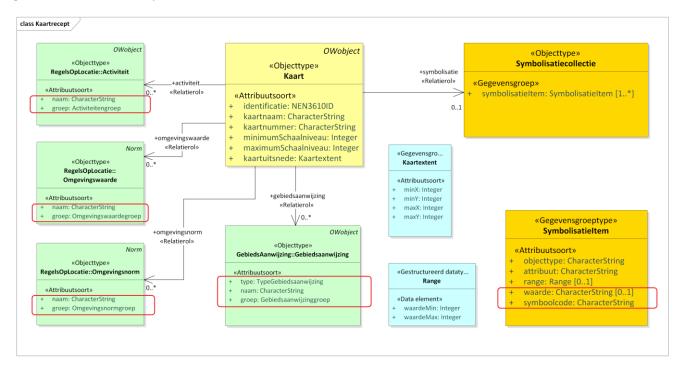
Teksten (bijvoorbeeld regels) in een OW-besluit zijn via een inhoudelijk annotatie voorzien van een IMOW-object en gekoppeld aan een locatie. Locaties moeten op een mensleesbare wijze gepresenteerd kunnen worden in een digitale kaartviewer. Figuur 7 toont het volledige IMOW-diagram in UML, hieraan is met een icoon toegevoegd welke objecten er op een kaart worden weergegeven; dat zijn de objecten met RegelsOpLocatie welke groen zijn weergegeven in het UML-schema. Voorzien zijn in ieder geval: activiteit, gebiedsaanwijzing, omgevingswaarde en omgevingsnorm. Daarnaast hebben Regelteksten een geometrische afbakening, het werkingsgebied. Deze worden gebruikt om te duiden waar een regeltekst zijn werking heeft (voor 'klik op de kaart') maar er wordt niet op gesymboliseerd.

Figuur 7: Het IMOW-diagram in UML. Hieraan is met een icoon aan toegevoegd welke objecten er op een kaart worden weergegeven

Het uitgangspunt voor de weergave van IMOW-objecten is dat het inhoudelijk kenmerk bepaalt met welke symboliek een locatie in een kaartbeeld wordt weergegeven, hiervoor worden symboolcodes gebruikt. Zoals hierboven beschreven is het standaard kenmerk hiervoor het groepskenmerk. Hierdoor wordt harmonisatie bevorderd. Voor de standaard presentatiemethode is de symboolcode via de symbolisatietabellen geregeld en is de waarde die bij de attribuutsoort groep is gebruikt bepalend voor de symboliek in het kaartbeeld, dit wordt in paragraaf 3.2.2 toegelicht. Het is ook mogelijk op een alternatief kenmerk, bijvoorbeeld de unieke naam, te symboliseren.

Voor de afwijkende presentatiemethode worden die symboolcodes vastgelegd in een Symbolisatieitem, zie paragraaf 3.1.2; de afwijkende presentatie. Figuur 8 toont het onderdeel van IMOW met betrekking tot symbolisatie van IMOW-objecten, in UML. Omcirkeld zijn de kenmerken die gebruikt worden voor symbolisatie.

Figuur 8: Symbolisatie van IMOW-objecten in UML

3 Symbolisatiemethoden

Het presentatiemodel bedient verschillende mogelijkheden om de locatie op een kaartbeeld in een viewer weer te geven:

- 1. Symbolisatie op basis van een afgesproken standaard symbolisatie.
- 2. Een eigen symbolisatie die afwijkt van de standaard symbolisatie.
- 3. Een symbolisatie specifiek bedoeld voor een kaartviewer, afwijkend van bovenstaande symbolisatie.
- 4. Werkingsgebieden

3.1.1 De standaard presentatie

Het hanteren van een standaard symbolisatie biedt vooral mogelijkheden om een geharmoniseerde (vergelijkbare) weergave te genereren, bijvoorbeeld voor een landelijk overzicht of tussen verschillende besluiten binnen de eigen instrumenten. Het biedt ook voordelen voor eenvoud in beheer en het komt de leesbaarheid van de kaart ten goede.

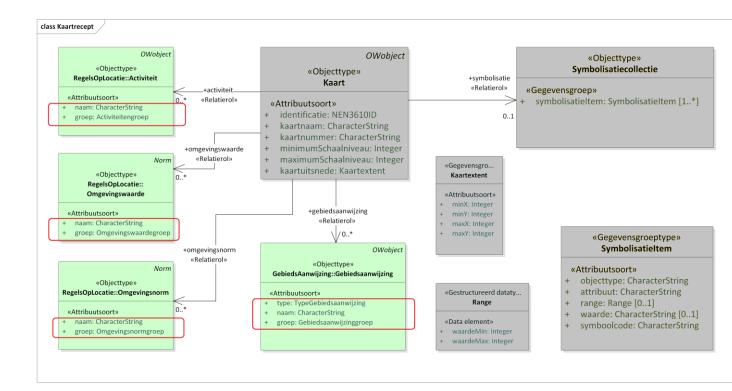
In het onderstaande voorbeeld is gebruik gemaakt van de standaard semantiek binnen 'activiteitengroep' om tot een standaard presentatie te komen. Hier wordt de methodiek van annoteren – symboliseren – presenteren gebruikt die in paragraaf 2.1 is toegelicht.

	Symbolis	atietabel	
Activiteit	Activiteitgroep	Symboolcode	Standaard presentatie
Uitrit aanleggen	Uitwegactiviteit	S 1	
Het bouwen van een gebouw	Bouwactiviteit	S2	
Verkoop van een mobiele verkoopinrichting	Standplaatsactiviteit	S 3	
Waterverkering verleggen	Waterstaatswerken- activiteit	S4	
Waterberging realiseren	Waterstaatswerken- activiteit	S4	

Figuur 9: Een voorbeeld van een standaard symbool voor activiteiten uit een Omgevingsplan

Voor een geannoteerd IMOW-object, bijvoorbeeld 'activiteit', bestaat een categorie 'activiteit-groep' met een gesloten waardelijst. Aan de waardes die voorkomen op die gesloten waardelijst 'activiteitgroep' zijn afspraken vastgelegd over de symboliek waarmee een IMOW-object wordt gepresenteerd; dit zijn de symbolisatietabellen. In het voorbeeld van figuur 9 zal via een symbolisatietabel activiteitengroep een 'symboolcode' worden gekoppeld. Aan deze symboolcode wordt de stijl gekoppeld die gebruikt wordt voor presentatie van het object op de kaart.

Voor de STOP/TPOD standaard is de stijl voor de symboolcodes in de symbolisatiebibliotheek vastgelegd. Deze stijl wordt gebruikt in de software van Bevoegd Gezag bij het opstellen van het besluit en deze stijl wordt ook gebruikt bij de viewers die de besluiten en regelingen presenteren. Zowel de software van Bevoegd Gezag als ook de viewers kennen dezelfde gestandaardiseerde stijlsets (symbolisatiebibliotheek en symbolisatietabellen). Meesturen van stijl in een besluit bericht is niet nodig. Het mechanisme koppelt de groepwaarde aan de bijbehorende, afgesproken, symboolcode uit de STOP/TPOD standaard.

Figuur 10: Voor de standaard presentatiemethode is het bij een besluit niet nodig om stijl mee te sturen. Alleen de groepwaarde van het IMOW-object is nodig voor presentatie op de kaart.

Bij de 'standaard presentatiemethode' wordt gebruikt gemaakt van de symbolisatietabel waarin afspraken zijn vastgelegd over de symboliek waarmee een IMOW-object wordt gepresenteerd. Het mechanisme koppelt de de groepwaarde aan de bijbehorende, afgesproken, symboolcode uit de STOP/TPOD standaard.

3.1.2 De afwijkende presentatie

Er is een alternatieve symbolisatiemethode om locaties in een kaartbeeld te verbeelden, dat is de afwijkende presentatie. Deze methode is geschikt wanneer er behoefte is om van de standaard presentatie af te wijken.

In dat geval wordt de symbolisatietabel bijvoorbeeld helemaal niet gebruikt. Dan wordt er aan een geannoteerd IMOW-object, bijvoorbeeld 'activiteit', direct een zelfgekozen symboolcode gekoppeld. Waardes op de gesloten waardelijst van activiteitgroep worden dan niet gebruikt bij de symbolisatie en presentatie.

	Symbolisatietabel			In besluitbericht
Activiteit	Activiteitgroep	Symboolcode	Standaard presentatie	Aangepaste presentatie
Uitrit aanleggen	Uitwegactiviteit	S 1		
Het bouwen van een gebouw	Bouwactiviteit	S2		
Verkoop van een mobiele verkoopinrichting	Standplaatsactiviteit	\$3		
Waterverkering verleggen	Waterstaatswerken- activiteit	S4		
Waterberging realiseren 🗕				→
<u> </u>				

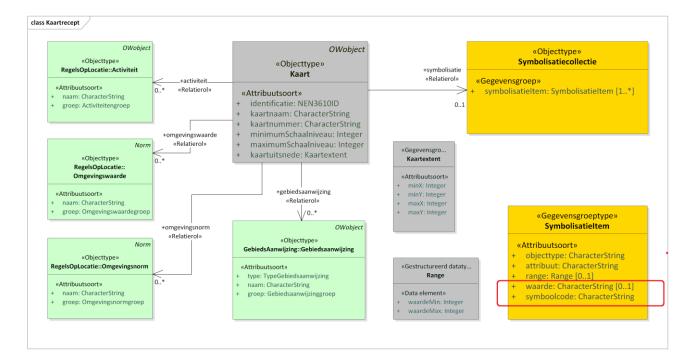
Figuur 31: Een voorbeeld van een afwijkend eigen symbool voor activiteiten

Het kan ook dat de symbolisatietabel wel wordt gebruikt, maar dat er bewust (deels) van af wordt geweken. In het voorbeeld hebben twee functies identieke symbolen gekregen, omdat ze tot dezelfde semantische groep behoren. Om toch onderscheid te hebben, wordt voor 'Waterberging realiseren' afgeweken van de standaard. Voor de presentatie van 'Waterberging realiseren' stuurt de bronhouder in dit geval de symboolcode mee.

	Symbolis		In besluitbericht	
Activiteit	Activiteitgroep	Symboolcode	Standaard presentatie	Aangepaste presentatie
Uitrit aanleggen	Uitwegactiviteit	S 1		
Het bouwen van een gebouw	Bouwactiviteit	S2		
Verkoop van een mobiele verkoopinrichting	Standplaatsactiviteit	\$3		
Waterverkering verleggen	Waterstaatswerken- activiteit	S4		
Waterberging realiseren	Waterstaatswerken- activiteit	S4		>

Figuur 42: Een voorbeeld waarbij van een standaard symbool uit de harmonisatietabel wordt afgeweken met een eigen symbool voor activiteiten

Deze methode is ook bruikbaar voor OW-besluiten of IMOW-objecten waarvoor geen stijlsets (symbolisatietabellen) zijn gestandaardiseerd, want bij deze methode zal de (afwijkende) stijl in een besluit bericht worden meegeleverd.

Figuur 13: Voor de afwijkende presentatiemethode is het bij een besluit nodig om de afwijkende symboolcode mee te leveren met het besluit.

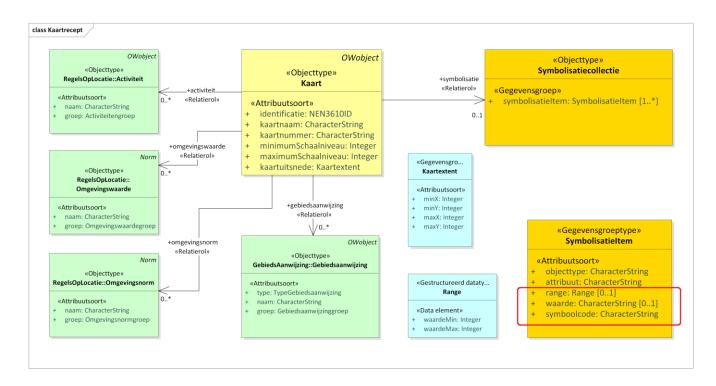
3.1.3 Presentatie op een specifieke kaart

Bij het presentatiemodel houden we rekening met de ambitie dat er op termijn kaartviewers zullen komen die binnen een besluit worden geplaatst om inhoud van werkingsgebieden kenbaar te maken. Deze kaartviewers zijn op dit moment nog niet gemodelleerd in de STOP/TPOD standaard. Bij het presentatiemodel houden we rekening met deze potentiele ontwikkeling zodat de TPOD-symbolisatiemethodiek ook gebruikt en uitgebreid kan worden wanneer kaartviewers aan de STOP/TPOD standaard worden toegevoegd.

Als er binnen een besluit een of meerdere kaartviewers worden ondersteund, dan ontstaat er de behoefte om eenzelfde object in een specifieke kaart een ander symbool te geven. In het presentatiemodel houden we daar rekening mee en bij symbolisatiemethode 3 kan dat in dat geval worden aangegeven bij de specifieke kaartopbouw. In het onderstaande voorbeeld is voor een specifieke kaartviewer het symbool voor Waterberging realiseren lichtblauw gemaakt.

ectiviteitgroep wegactiviteit	Symboolcode S1	Standaard presentatie	Aangepaste presentatie	
wegactiviteit	S 1			
ıwactiviteit	52			
ndplaatsactiviteit	S 3			
terstaatswerken- iviteit	S4			→
terstaatswerken- iviteit	S4			
t	ndplaatsactiviteit erstaatswerken- viteit erstaatswerken-	ndplaatsactiviteit S3 erstaatswerken- viteit S4 erstaatswerken-	ndplaatsactiviteit S3 erstaatswerken- viteit S4 erstaatswerken- s4	ndplaatsactiviteit S3 S4 S4 S4 S4 S4 S4 S4 S54 S54 S54 S54 S5

Figuur 54: Een voorbeeld van een standaard symbool met specifiek symbool binnen een kaartviewer voor activiteiten uit een Omgevingsplan

Figuur 15: Voor presentatie van objecten op een specifieke kaart zal bij het besluit informatie over de kaart meegeleverd worden evenals de specifieke symboolcodes voor de objecten die op de kaart voorkomen.

3.1.4 Werkingsgebieden

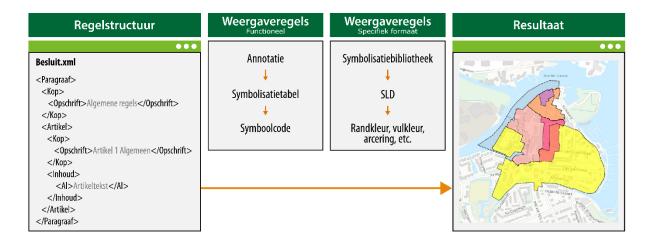
Met deze methode kunnen de locaties waar de tekst zijn werking heeft, getoond worden op de kaart en kunnen met een klik op de kaart ook de regelteksten worden gevonden die werking hebben op die locatie. Het zegt <u>niets</u> over de inhoud van de tekst, het is immers aan de lezer om de

inhoud van de regeltekst te interpreteren. Bij deze methode wordt géén symbolisatie geregeld. Het schema van figuur 8 (symbolisatie van IMOW-objecten in UML) is hier niet van toepassing. Mocht de geometrische afbakening van regeltekst in het kaartbeeld worden weergegeven in het omgevingsloket, dan zijn hier locaties en regelteksten voor nodig. Er is door het presentatiemodel niets geregeld voor de stijl van de weergave.

3.2 Principe voor de functionele presentatie in kaartbeeld

Het presentatiemodel stelt functionele eisen die de eenduidige weergave van de informatie uit het besluit mogelijk maken. Er is een scheiding tussen de functionele aanduiding en de stijl van het symbool, zoals de concrete kleurwaarden en mate van transparantie.

Het presentatiemodel bevat functionele eisen en schrijft voor wát er moet worden weergegeven, maar gaat niet over de opmaakstijl. De stijl van de presentatie staat los van het besluit. Dat maakt het flexibel. Dat betekent dat dezelfde informatie op de eigen website weergegeven kan worden met een andere kleur of een ander font.

Figuur 66: Het principe van functioneel presenteren van werkingsgebieden en andere gegevens op een kaart

Presentatiemodel STOP

4 Principes voor presenteren van besluit en regeling

Een besluit, als bedoeld in artikel 1:3 lid 1 van de Algemene wet bestuursrecht, is een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling. Een besluit kan de vaststelling van een initieel besluit (een eerste versie) betreffen of een wijziging van een eerder genomen besluit.

Een regeling is dat wat ontstaat door de bekendmaking van een besluit waarin zelfstandig werkende juridische regels zijn vastgelegd. Wanneer de regeling later aangepast wordt door middel van wijzigingsbesluiten, bestaat de regeling uit de stapeling van het initiële besluit en alle volgende wijzigingsbesluiten. Zo ontstaat een doorlopende versie van een omgevingsdocument die inhoud bevat die geldt op een bepaald moment.

Onder het begrip regeling wordt doorgaans verstaan: algemeen verbindende voorschriften. Juridische documenten die niet regelend van aard zijn, zoals bijvoorbeeld visiedocumenten of projectbesluiten, worden in het normale spraakgebruik niet als regeling beschouwd. In de STOP-standaard worden ze wel als regeling gecodeerd.

Een regeling kan geraadpleegd worden vanuit een regelingenbank publicaties (LVBB) of de DSO-viewer (Omgevingsloket). Het verschil tussen de Regelingenbank Publicaties (LVBB) en de DSO-LV viewer is dat de LVBB document georiënteerd is, waar DSO-LV viewer verschillende regelingen laat zien over de interbestuurlijke documenten heen, in combinatie met de ruimtelijkeplannen. DSO-LV viewer is objectgericht.

Dit onderdeel, presentatiemodel STOP, gaat over het presenteren van het besluit, regeling (document georiënteerd) en de officiële bekendmaking ervan. De verschijningsvormen verschillen van elkaar, maar maken gebruik van dezelfde principes. Deze principes zijn in dit presentatiemodel beschreven. Vervolgens gaat hoofdstuk 6 in op de onderdelen die, aanvullend, alleen van toepassing zijn op wijzigingsbesluiten.

4.1 Geografische informatieobjecten presenteren

Een geografisch informatieobject is een type informatieobject. Kenmerkend voor een geografisch informatieobject is dat het een geometrische begrenzing bevat. Naast geometrie kan een geografische informatieobject ook waarden bevatten, zoals waarden voor omgevingsnormen.

Een informatieobject is in de STOP-standaard een zelfstandige entiteit voor het opslaan en via internet ontsluiten van informatie die onderdeel van een besluit is, maar niet op een voor de mens leesbare manier in de tekst van dat besluit kan worden weergegeven.

Een informatieobject kan door meerdere regelingen en/of besluiten worden gebruikt. Door in de tekst van het besluit naar het informatieobject te verwijzen krijgt het informatieobject juridische status en wordt het onderdeel van het besluit. Met de noemer en de unieke identificatie kan de verwijzing vanuit de tekst gerealiseerd worden, zodat het informatieobject een juridische status krijgt.

Deze informatieobjecten zijn als onderdeel van het besluit officieel vastgesteld en het is daarom van belang dat de inhoud van de informatieobjecten altijd beschikbaar is (ook in de toekomst), met open software raadpleegbaar is en dat de inhoud van de vastgestelde informatieobjecten niet kan wijzigen.

Daarom bestaat de verwijzing naar een informatieobject in ieder geval uit:

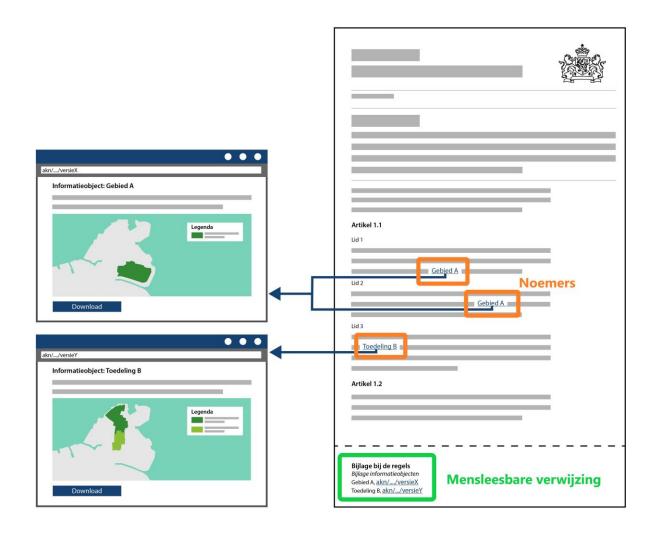
- een mensleesbare betekenisvolle noemer
- een (unieke) identificatie
- een versie

4.1.1 Noemer

Informatieobjecten in een (OW-)besluit dienen in de mensleesbare weergave van het besluit opgenomen te worden zodat duidelijk is welke informatie als onderdeel van het besluit is vastgesteld. Het presentatiemodel legt deze verbinding door de verwijzing naar (de pagina met het) informatieobject in de tekst met juridische werking op te nemen. Dat wordt gedaan door een <noemer> in de tekst op te nemen.

De noemer is de mensleesbare naam waarmee een informatieobject in een besluit wordt aangeduid. De noemer verbindt de tekst en het juridisch vastgestelde informatieobject op een manier waaruit een lezer kan begrijpen waar het informatieobject betrekking op heeft. De noemer komt in tekstuele vorm voor in de lopende tekst van het artikel, lid of de inhoud van de formele divisie. Wanneer de noemer gebruikt wordt om de tekst te verbinden met een geografisch informatieobject, dan komt de noemer ook voor in de juridische regel en is het een attribuut van locatie. Hierdoor is het duidelijk dat locatie en juridische regel bij elkaar horen.

De mensleesbare verwijzing zit in de Bijlage bij de regels en bevat de mensleesbare betekenisvolle noemer, de (unieke) identificatie en een versie.

Figuur 17: Mensleesbare noemers en verwijzingen naar geografisch informatieobject in de tekst van het besluit

Voor uitgebreide informatie over de systematiek van de informatieobjecten wordt verwezen naar STOP documentatie.

De <noemer> in de (juridische) tekst is de leesbare identificatie van de locatie en is de verbinding tussen de tekst en de locatie. De <noemer> geeft hierbij de betekenis van de locatie.

Een goede standaardfrase voor noemer in de tekst is daarom:

"Ter plaatse van het werkingsgebied '<noemer>' ..."

Of

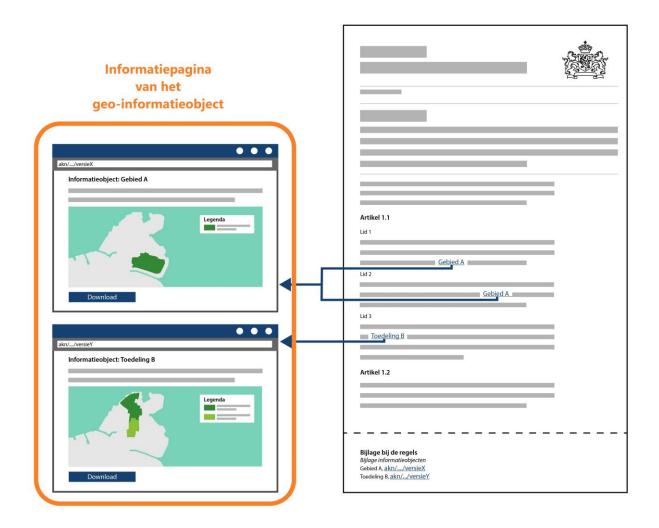
"De maximum bouwhoogte van een woning is de ter plaatse van het werkingsgebied '<noemer>' bepaalde waarde."

Voorbeelden hiervan zijn beperkingengebied zoals Beperkingengebied spoorweg of Beperkingengebied luchthaven etc. of onderwerpen zoals Grondwaterbeschermingsgebied, Hoge archeologische verwachtingswaarde, etc. Een 'noemer' heeft daarmee een andere functie dan de geografische naam van een gebied. Soms kan dit echter wel gelijk zijn, als bijvoorbeeld in een regel over activiteiten in de Noordzee.

Van belang is dat gebieden kunnen wijzigen en dat het ongewenst is daarbij steeds een andere aanduiding in de vorm van een andere 'noemer' aan te moeten geven, zoals natuurnetwerk1 en natuurnetwerk2. De 'noemer' moet in de regeling een constante blijven. Het versienummer zal wel wijzigen als er wijzigingen zijn in het geografisch informatieobject.

De <noemer> is de verbinding tussen de tekst en de locatie. In de webversie van het besluit bevat het tevens de hyperlink naar de pagina van het geografisch informatieobject. Zie figuur 17 en figuur 18. Die pagina van een geografisch informatieobject bevat een interactieve kaart waar het betreffende object zichtbaar is zodat de gebruiker de geometrie kan interpreteren. Het bevat ook een download mogelijkheid om de geometrie van het object te kunnen downloaden. Van belang is dat de geometrie zelf wél onderdeel is van het besluit, want dat is wat het Bevoegd Gezag formeel heeft vastgesteld. De presentatie van de geometrie in de viewer moet wel correct zijn maar is illustratief en is géén formeel onderdeel van het besluit.

Geometrie is wél onderdeel is van het besluit, want dat is wat het Bevoegd Gezag formeel heeft vastgesteld. De presentatie van de geometrie in een viewer moet wel correct zijn maar is illustratief en is géén formeel onderdeel van het besluit.

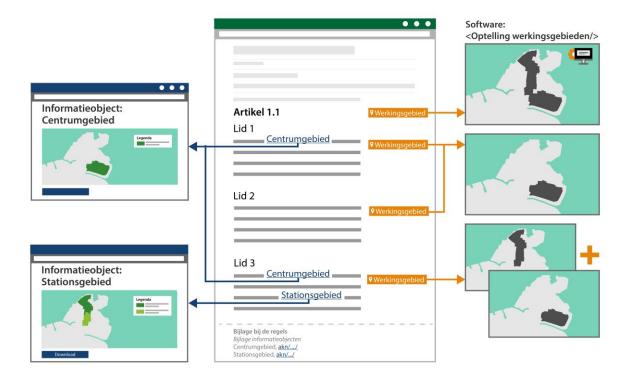

Figuur 18: Verwijzing van de noemer naar de informatiepagina van het geografisch informatieobject

4.2 Werkingsgebieden presenteren

Besluiten binnen de Omgevingswet kennen werkingsgebieden. Werkingsgebied is een abstract, conceptueel begrip: het is het gebied waar een Regeltekst (dus een Artikel of een Lid) zijn werking heeft³. Het Werkingsgebied van de Regeltekst is de optelling van de Locaties van alle Juridische regels die samen de Regeltekst vormen. Het Werkingsgebied van de Regeltekst wordt vastgelegd door middel van een verwijzing naar geometrie. Wanneer een Regeltekst geen Juridische regels met eigen Locaties heeft, dan geldt het Werkingsgebied van de hele regeling.

³ Het begrip Regeltekst hoort bij teksten met een artikelstructuur. De systematiek voor teksten met een vrijetekststructuur is hetzelfde. Het equivalent voor regeltest is formele inhoud.

Figuur 19: Werkingsgebieden

Het is een uitgangspunt van het DSO-LV dat de gebruiker op een kaart kan klikken om te zien welke regels daar gelden en vice versa. Om dat mogelijk te maken, zal het Bevoegd Gezag werkingsgebieden vastleggen. Werkingsgebied is een ruimtelijke afbakening waar de tekst, het is het gebied waar een tekst zijn werking. Daarom is er in de STOP/TPOD-standaard altijd sprake van een verplichte relatie van de tekst naar een werkingsgebied. In het digitale stelsel Omgevingswet geldt dat een regel in principe alleen juridische werking heeft als er een werkingsgebied aan toe is gekend. In de DSO-viewer en de LVBB kunnen zo de werkingsgebieden getoond worden op de kaart en kunnen met een klik op de kaart ook de regelteksten worden gevonden die werking hebben op die locatie.

Een werkingsgebied zegt <u>niets</u> over de inhoud van de tekst, het is immers aan de lezer om de inhoud van de regeltekst te interpreteren. Als de geometrische afbakening van regeltekst in een kaartbeeld worden weergegeven dan is door het presentatiemodel niets geregeld voor de stijl van de weergave.

Voor uitgebreide informatie over de systematiek van de werkingsgebieden wordt verwezen naar de STOP/TPOD documentatie

5 Principes van tekstpresentatie

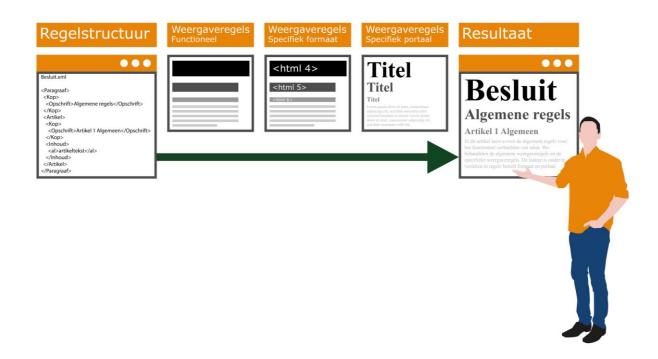
Bij het weergeven van de tekst en haar structuur geldt de gebruikelijke weergave zoals we die kennen van tekstverwerkers. Met de komst van WYSIWYG⁴-principes in digitale tekstverwerkers en opmaakprogrammatuur wordt de tekst en haar tekststructuur digitaal opgemaakt en zijn de 'opmaakregels' digitaal expliciet geworden. XML vormt een veel gebruikte structuur voor de opslag van bestanden van tekstverwerkers. Dergelijke 'opmaakregels' bevinden zich 'onder water' en worden niet getoond aan de gebruiker. Het effect van de 'opmaakregels'- gevisualiseerd als de opmaak van tekst - wordt aan de gebruiker getoond. Zo ziet de gebruiker inspringen, vet of cursief markeren, voetnoten enz. De eisen die gesteld zullen worden aan de presentatie van OW-besluiten die juridisch directe regels bevatten (zoals een verordening), zijn strikter dan voor OW-besluiten die een vrijere opzet hebben (zoals visies).

5.1.1 Principe voor de functionele presentatie van teksten

Het presentatiemodel stelt functionele eisen die de eenduidige weergave van deze informatie mogelijk maken. Het presentatiemodel bevat functionele eisen en schrijft voor wát er moet worden weergegeven, maar gaat niet over de opmaakstijl. De stijl van de presentatie staat los van het besluit. Dat maakt het flexibel. Dat betekent dat dezelfde informatie op de eigen website weergegeven kan worden met een andere kleur of een ander font.

De functionele weergaveregels moeten worden vertaald naar regels die voor het gebruikte medium bruikbaar zijn. Zo zal een vertaling naar html er anders uitzien dan een vertaling naar PDF.

Tot slot is er mogelijk nog een nadere specificatie naar de specifiek te gebruiken stijl zodat deze aansluit bij de "huisstijl" van het medium.

Figuur 20: Principe van functioneel presenteren van tekst

Van de drie sets met regels, zie figuur 20, is in ieder geval de eerste set (Weergaveregels functioneel) onderdeel van de landelijke standaard binnen de specifieke toepassing. Van de tweede set (Weergaveregels specifiek medium) is mogelijk voor een aantal formaten een set regels beschikbaar. Te denken valt aan de html. De derde set regels (Weergaveregels specifieke uitgave) zal onderdeel zijn van de specifieke uitgave zelf. Denk hierbij aan de css van een gemeentelijke site. Deze zal anders zijn dan de css binnen Overheid.nl.

De weergaveregels van de specifieke uitgaven op Overheid.nl zullen conform de standaardregels van de bekendmakingsbladen zijn, zowel voor op het web, als in PDF/A-formaat.

Het staat eenieder vrij om een eigen specifieke uitgave te maken en hierbij een volledig andere presentatie te maken. Een sprekend voorbeeld is de omgevingsvisie die ook in de communicatie met het grote publiek een belangrijke rol speelt. De mogelijkheid om functionele regels via verschillende mediums te publiceren biedt de bestuursorganen de flexibiliteit om het instrument zoveel mogelijk naar eigen inzicht vorm te geven.

Het principe van functioneel presenteren van tekst is generiek; er is echter voor de weergave een onderscheid tussen teksten met regels (met een artikelstructuur) en vrije teksten (met een vrijetekststructuur).

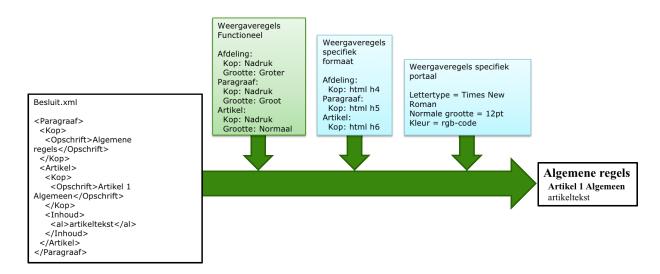
5.1.2 Tekstpresentatie voor teksten met een artikelstructuur

Bij regelteksten is de artikelsgewijze opbouw kenmerkend. De artikelstructuur bestaat uit structuurelementen. Deze structuurelementen kunnen worden gebruikt voor de structurering van het lichaam van de tekst. Voorbeelden zijn Hoofdstuk, Titel, Afdeling, Paragraaf, Subparagraaf, Artikel en Lid. Deze structuurelementen zijn ontleend aan de Aanwijzingen voor de regelgeving (aanwijzingen 3.54, 3.56, 3.57, 3.58, 3.59), met enige nadere specificaties en toevoegingen. Voor de presentatie van OW-besluiten met een artikelstructuur is de tekststructuur van de structuurelementen van belang.

Voor uitgebreide informatie over de systematiek van tekststructuur en structuurelementen wordt verwezen naar STOP en TPOD.

De toepassingsprofielen van de verschillende omgevingsdocumenten leggen de volgorde van de Structuurelementen vast. Deze volgorde wordt uitgedrukt in relatieve groottes ten opzichte van het kleinste element en dient ook gehanteerd te worden bij de opmaak van tekst (korpsgrootte van het lettertype) die aan een raadpleger wordt getoond.

Koppen (opschriften) van een structuurelement kunnen ook onderscheiden worden via opmaak op zodanige wijze dat duidelijk is dat het om een kop gaat. De functionele presentatieregel is dat de presentatie van een hoofdstukkop groter is dan de presentatie van een paragraafkop, zie figuur 21.

Figuur 21: Principe van functionele tekstpresentatie van tekst met een artikelstructuur

5.1.3 Tekstpresentatie voor teksten met een vrijetekststructuur

De vrijetekststructuur is een tekststructuur die wordt gebruikt voor juridisch authentieke documenten die geen artikelen bevatten en wordt toegepast bij visiedocumenten, projectbesluiten, aankondigingen, maar ook in het nawerk (bijlagen en/of de toelichting van een regeling). Bij de presentatie van teksten met een vrijetekststructuur wordt hetzelfde principe gehanteerd als bij de teksten met een artikelstructuur; een hiërarchische indeling op basis van de structuurelementen. Er wordt gebruikt gemaakt van de structuurelementen Formele Divisie en Formele Inhoud. Voor het besluit tot vaststelling, bijlagen en/of toelichting van een regeling worden de structuurelementen Divisie en Inhoud gebruikt.

Bij de vrijetekststructuur zijn vormvereisten tot een minimum beperkt, zodat bestuursorganen flexibel zijn om het instrument zoveel mogelijk naar eigen inzicht vorm te geven.

6 Wijzigingsbesluiten presenteren

Een besluit kan de vaststelling van een initieel besluit (een eerste versie van een regeling) betreffen of een wijziging van het initiële besluit. Het laatste zal veelvuldig voorkomen bij met name omgevingsplan, omgevingsverordening en waterschapsverordening. Een wijzigingsbesluit dient in mensleesbare vorm datgene te tonen wat door het besluit verandert in de geconsolideerde versie.

Voor uitgebreide informatie over de systematiek van wijzigingen wordt verwezen naar de STOP documentatie.

6.1 Methodiek voor het presenteren van wijzigingen in besluiten

Een besluit geeft aan welke nieuwe of gewijzigde regels worden vastgesteld. Een wijzigingsbesluit en de bekendmaking ervan, bevat daarom alleen tekstonderdelen (bijvoorbeeld artikelen) en informatieobjecten die wijzigen. De duiding van de wijzigingen binnen de regels, inclusief verwijzing naar informatieobjecten, worden expliciet meegeleverd in het besluit en het uitgangspunt is dat de wijzigingen in renvooiweergave⁵ worden gepresenteerd.

6.2 Wijzigingen in tekst presenteren

Voor het automatisch verwerken van wijzigingen is het werken met wijzigingsinstructies (bijvoorbeeld: In alinea 3 wordt '10' vervangen door '12') niet langer hanteerbaar, want dit vergt een menselijke interpretatie. Het wijzigingsbesluit via STOP kent dan ook geen wijzigingsinstructies, maar geeft de verschillen aan. Het besluit bevat de te wijzingen objecten/tekstonderdelen, en ook expliciet welke tekst is gewijzigd. De verschillen worden hiermee meegeleverd. Bijvoorbeeld: "De maximum bouwhoogte is <oud>10m/u</oud> <nieuw>12m</nieuw>.

De verschillen tussen de oude en de nieuwe versie worden aangegeven in een renvooiweergave: Een <u>renvooiweergave</u> zorgt ervoor dat de verschillen expliciet worden weergegeven doordat zowel de oude versie als de nieuwe versie én de verschillen visueel worden weergegeven. Figuur 22 bevat een voorbeeld van een tekst in renvooiweergave.

⁵ Dit begrip wordt in de volgende paragraaf toegelicht.

- maanden na die datum een begin met de werkzaamneden is gemaakt.
- 6 Ten aanzien van degene die op de20 datumfebruari van inwerkingtreding van dit besluit 2003 rechtmatig gebruiker is van een woning of een woonwagen op de gronden die op de kaarten in bijlage 3A van dit besluit met de nummers 1 en 2 zijn aangewezen, kan indien sprake is van bestaand gebruik als bedoeld in het vijfde lid, beëindiging van dit gebruik niet worden gevergd.
- 7 In afwijking van het eerste tot en met vierde lid, zijn daarin bedoelde gebouwen eveneens toegestaan voor zover dit in overeenstemming is met een verklaring van geen bezwaar als bedoeld in artikel 8.9 van de wet.

Artikel 2.2.2

- 1 Op de gronden die zijn aangewezen op de kaartenkaart in bijlage 4 bij dit besluit zijn geen objecten toegestaan die hoger zijn dan de in die bijlage aangegeven maximale waarden.
- 2 Op de gronden die zijn aangewezen op de kaart in bijlage 4 bij dit besluit zijn geen bomen of struiken toegestaan die hoger zijn dan de in die bijlage aangegeven maximale waarden indien de Inspectie Leefomgeving en Transport op schriftelijk verzoek van de exploitant van de luchthaven Schiphol of Luchtverkeersleiding Nederland beoordeelt dat deze een belemmering vormen voor de veiligheid van het luchtverkeer
- 3 In afwijking van het eerste lid is een object dat hoger is dan de desbetreffende maximale waarde toegestaan indien:
 - a het object opgericht of geplaatst is overeenkomstig een bouwvergunning of een aanlegvergunning dan wel een omgevingsvergunning, of voor het object een dergelijke vergunning is verleend en
 - de vergunning is verleend voor de1 januari 2015, mits binnen twee jaar na die datum vaneen inwerkingtredingbegin met de werkzaamheden is gemaakt, of
 - b het betreft herbouw, verbouw of vervangende nieuwbouw van ditobjecten besluit als bedoeld onder a, mits de hoogte en het totale volume van het oorspronkeliike obiect niet worden overschreden.

Figuur 72: Voorbeeld van een tekst in renvooiweergave

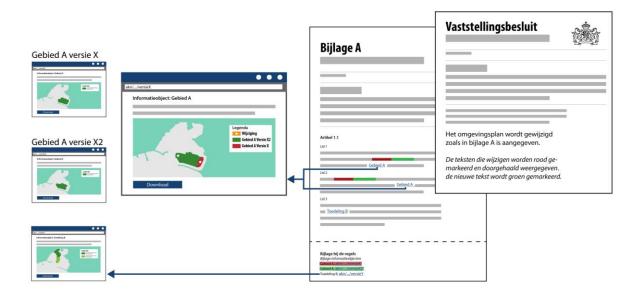
Ook bij de renvooiweergave wordt de systematiek van <u>functioneel presenteren</u> gehanteerd: het presentatiemodel schrijft voor dat het wijzigingsbesluit de oude en de nieuwe versie inzichtelijk moet maken door ze gecombineerd te presenteren en dat ook de verschillen visueel moeten worden geduid. De symboliek (kleuren, font, grootte, arcering etc) worden echter in stylesheets buiten het besluit gedefinieerd. In bovenstaand voorbeeld wordt de tekst die niet wijzigt, in de renvooiweergave, zonder markering weergegeven. De tekst uit de oude versie wordt rood gemarkeerd en doorgehaald. De nieuwe tekst wordt eraan toegevoegd en groen gemarkeerd. Aan de formulering van een wijzigingsartikel dient toegevoegd te worden hoe de wijzigingen worden gepresenteerd, bijvoorbeeld:

De formulering van een wijzigingsartikel luidt bijvoorbeeld als volgt:

Het omgevingsplan wordt gewijzigd zoals in bijlage A is aangegeven.

De teksten die wijzigingen worden rood gemarkeerd en doorgehaald weergegeven. De nieuwe tekst wordt groen gemarkeerd.

In bijlage A wordt de tekst van de onderdelen die wijzigen in de renvooiweergave, zoals in het wijzigingsartikel is beschreven, gepresenteerd.

Figuur 83: Conceptuele weergave van een wijzigingsbesluit

6.3 Wijzigingen van geometrie presenteren

Een werkingsgebied is onderdeel van het besluit middels een verwijzing uit de regels naar een geografisch informatieobject. Geografische informatieobjecten zijn als onderdeel van het besluit officieel vastgesteld en daarom kan de inhoud van vastgestelde geografische informatieobjecten níet wijzigen zonder nieuw besluit. Er ontstaat dan een nieuw geografisch informatieobject met een unieke identificatie en versie. Hiermee is de wijziging juridisch geborgd.

De renvooiweergave wordt ook gebruikt om wijzigingen van geografische informatieobjecten kenbaar te maken. Ook de systematiek van <u>functioneel presenteren</u> wordt gehanteerd: het presentatiemodel schrijft voor dat het wijzigingsbesluit de oude en de nieuwe versie inzichtelijk moet maken door ze gecombineerd te presenteren en dat ook de verschillen visueel moeten worden geduid.

Er zijn een aantal scenario's waarbij de inhoud van geografische informatieobjecten wijzigen:

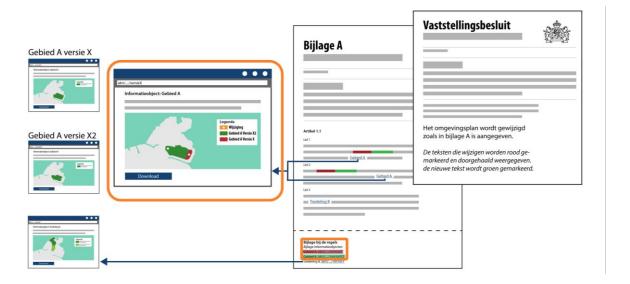
- De inhoud van een bestaand geografisch informatieobject wijzigt; geometrie of een waarde
- Het hele geografisch informatieobject wordt vervangen
- Het geografisch informatieobject wordt vervangen door een nieuw geografisch informatieobject met een andere noemer

6.3.1 De inhoud van een bestaande geografisch informatieobject wijzigt

Een scenario waarbij de inhoud van een bestaand geografisch informatieobject wijzigt, bijvoorbeeld omdat de coördinaten of een waarde wijzigen. In dat geval zal er een nieuw geografisch informatieobject met een unieke identificatie en versie worden vastgesteld. Dit geografisch informatieobject heeft wel dezelfde noemer (de betekenis van de locatie blijft immers hetzelfde). Juridisch gezien wordt er echter alleen een besluit genomen over hetgeen dat gewijzigd is. Het is daarom van belang om de verschillen tussen de oude en nieuwe versie van het geo-informatie wel expliciet te duiden in een mensleesbare vorm. Dat kan in een interactieve kaartviewer waarbij beide versies van het geografisch informatieobject worden gepresenteerd en daarbij ook de verschillen visueel worden geduid, zie figuur 24.

Figuur 24: Conceptuele weergave van een interactieve kaartviewer met renvooiweergave van een geografisch informatieobject: oude versie, nieuwe versie en wijzigingen expliciet geduid.

De eis aan informatieobjecten in een (OW-)besluit is dat ze ook in de mensleesbare weergave van het besluit opgenomen worden zodat duidelijk is welke informatie als onderdeel van het besluit is vastgesteld. Het presentatiemodel legt deze verbinding door de verwijzing naar (de pagina met het) geografisch informatieobject in de tekst op te nemen door de noemer in de tekst op te nemen. De mensleesbare verwijzing naar geografische informatieobjecten zit in de bijlage bij de regels. In het scenario waarbij de inhoud van het geografische informatieobject wijzigt, maar de noemer hetzelfde blijft, wordt het verschil toch zichtbaar in de Bijlage bij de regels. De unieke verwijzing naar het geografisch informatieobject is immers gewijzigd (omdat de versie ervan is gewijzigd). Daarom wordt conform de renvooiweergave (voor tekst) de unieke verwijzing ook visueel in renvooiweergave gepresenteerd, zie figuur 25.

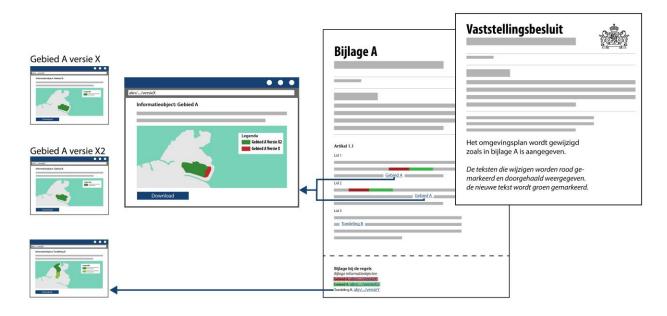

Figuur 95: Conceptuele weergave van renvooiweergave binnen het besluit van gewijzigde (inhoud van) geografische informatieobjecten

6.3.2 Het hele geografisch informatieobject wordt vervangen

Een scenario waarbij het hele geografisch informatieobject wordt gewijzigd, maar de noemer wordt gehandhaafd. Bij dit scenario wordt bij het wijzigingsbesluit vastgesteld dat het geografisch informatieobject in zijn geheel wordt vervangen door een nieuw geografisch informatieobject dat wel dezelfde noemer krijgt (de betekenis van de locatie blijft immers wel hetzelfde).

In het OW-besluit wordt dat zichtbaar in de Bijlage bij de regels. Daar worden de oude versie van het geografisch informatieobject en de nieuwe versie van het geografisch informatieobject zichtbaar. In het interactieve kaartbeeld van de geografisch informatieobjecten worden beiden gecombineerd weergegeven. Het verschil met het vorige scenario is dat het niet verplicht is om de verschillen in het kaartbeeld expliciet te presenteren; omdat is vastgesteld dat het geografisch informatieobject in zijn geheel wordt vervangen. (Waar bij het vorige scenario alleen over de wijziging is besloten).

Figuur 106: Conceptuele weergave van renvooiweergave binnen het besluit als het geografisch informatieobject wordt vervangen

6.3.3 Het geografisch informatieobject wordt vervangen door een nieuw geografisch informatieobject met een andere noemer

Er is ook een scenario waarbij het hele geografisch informatieobject wordt vervangen door een ander geografisch informatieobject en ook de noemer veranderd. De noemer is in de regel-, beleids- of visietekst de leesbare identificatie van de locatie en is de verbinding tussen de tekst en de locatie. De noemer geeft hierbij de betekenis van de locatie. Voorbeelden hiervan zijn functies zoals Horeca, Centrum, etc. of onderwerpen zoals Grondwaterbeschermingsgebied, Hoge archeologische verwachtingswaarde, etc. De locatie waarnaar verwezen wordt kan wijzigen, de noemer zal dan ook wijzigen. Die wijziging zal in de tekst van het wijzigingsbesluit in renvooiweergave zichtbaar worden: